

ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดที่มีต่อทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ในวิชาศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
Effects of a Five-Step Physical Education Learning Approach Combined with the Think Pair Share on Analytical Thinking and Combat Skills in Self-Defense Martial Arts Among High School Students

^{1*}ชัยศึก เจตนาเสน Chaisuk Jettanasen

^{2**}ภาณุ กุศลวงศ์ Phanu Kusolwong

^{3***}อนันต์ มารลารัตน์ Anan Maralat

^{1,2,3}คณะพลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

^{1,2,3}Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University

*First author, e-mail: ps518@ps.ac.th

Corresponding author, e-mail: **phanu@g.swu.ac.th ***dr.ananswu@gmail.com

Received May 11, 2025; Revised June 15, 2025; Accepted: November 25, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด 2) เปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ก่อนและหลังเรียน และ 3) เปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) หลังเรียนระหว่างกลุ่มทักษะอ่อนและกลุ่มคละทักษะ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 1 จำแนกเป็น กลุ่มทักษะอ่อน 27 คน และกลุ่มคละทักษะ 21 คน รวม 48 คน เครื่องมือในการทดลอง ได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 1) แบบทดสอบทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ 2) แบบทดสอบทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Dependent Sample t-test และ One Way ANCOVA ผลการวิจัยพบว่าหลังเรียน ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งสองกลุ่ม ในขณะที่

ที่หลังเรียน กลุ่มละทักษะมีพัฒนาการทั้งสองทักษะสูงกว่ากลุ่มทักษะอ่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหลายองค์ประกอบ

คำสำคัญ: ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์; ทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย); เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด; พลศึกษา

Abstract

This quasi-experimental research aimed to: 1) study the 5-step physical education learning management approach combined with peer tutoring technique, 2) compare analytical thinking skills and self-defense combat skills (Muay Thai) before and after instruction, and 3) compare analytical thinking skills and self-defense combat skills (Muay Thai) after instruction between the low-skill group and mixed-skill group receiving the 5-step physical education learning management approach combined with peer tutoring technique. This study employed a quasi-experimental research design. The sample consisted of Grade 11 students from Potisarnphittayakon School under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 1, categorized into a low-skill group (n=27) and a mixed-skill group (n=21), totaling 48 participants. The experimental instrument was the 5-step physical education learning management plan combined with peer tutoring technique. Data collection instruments included: 1) analytical thinking skills test, and 2) self-defense combat skills (Muay Thai) test. Statistical analyses employed were percentage, mean, standard deviation, Dependent Sample t-test, and One-Way ANCOVA. The findings revealed that post-instruction analytical thinking skills and self-defense combat skills (Muay Thai) were significantly higher than pre-instruction at the .05 level for both groups. Meanwhile, post-instruction, the mixed-skill group showed significantly greater improvement in both skills compared to the low-skill group at the .05 level across multiple components.

Keywords: Analytical Thinking Skills; Self-Defense Skills (Muay Thai); The Think Pair Share Technique; Physical Education

บทนำ

ในบริบทของสังคมไทยยุคปัจจุบัน หากกล่าวถึง ปัญหาความรุนแรงในกลุ่มเยาวชนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งในรูปแบบของการทำร้ายร่างกาย การกลั่นแกล้ง รวมไปถึงพฤติกรรมก้าวร้าวต่างๆ ซึ่งเกิดขึ้นทั้งภายในสถานศึกษา ชุมชนที่อยู่ใกล้ชิดกันและในชีวิตประจำวันของผู้เรียน จากรายงานของศูนย์การเฝ้าระวังเตือนภัยทางสังคม พบว่า ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2556 มีการทำร้ายร่างกายเด็กและสตรี ความรุนแรงในครอบครัว รวมถึงความรุนแรงในสังคมทุกรูปแบบเป็นปัญหาสำคัญที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อร่างกาย จิตใจ และการพัฒนาสังคม คิดเป็น ร้อยละ 54.25 ทั้งนี้ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) จัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อสตรี

และเด็ก ประจำปี 2567 ซึ่งใจความสำคัญกล่าวถึงจำนวนข่าวความรุนแรงที่เพิ่มสูงถึง 1,086 ข่าว (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2567) หากกล่าวถึงเยาวชนไทยซึ่งมีความเสี่ยงต่อการถูกทำร้ายร่างกายโดยเฉพาะในวัยเรียน ซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านของพัฒนาการด้านสังคมและอารมณ์ อีกหนึ่งสาเหตุสำคัญคือ การขาดทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ในการจัดการกับสถานการณ์ ความขัดแย้งหรือเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทที่เกิดขึ้น โดยไม่คาดคิดรวมถึงการขาดทักษะการป้องกันตนเองและการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นการเรียนรู้เพื่อการอยู่รอดในโลกที่ซับซ้อน ประกอบด้วย 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ 1) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกัน 2) ทักษะชีวิตและอาชีพ (Life and Career Skills) และ 3) ทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (ICT Literacy) โดยเฉพาะทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical Thinking) ซึ่งถือเป็น “ทักษะพื้นฐาน” ที่ผู้เรียนต้องมีในการประเมินทางเลือกการวางแผนและแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ความสำคัญของทักษะดังกล่าวยังสะท้อนอยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกำหนดให้การจัดการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เช่น มีเหตุผล กล้าคิด กล้าแสดงออกและรู้จักรับผิดชอบ โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักดูแลตนเอง รู้เท่าทันอันตราย และสามารถจัดการสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและความปลอดภัยได้อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาในสถานการณ์ปัญหาของผู้วิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้ในวิชาพลศึกษา หลายสถานศึกษายังคงใช้วิธีการถ่ายทอดความรู้แบบเดิม (Passive Learning) ที่เน้นการบอกเล่าและการท่องจำมากกว่าการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะการคิดระดับสูง ด้วยเหตุนี้แนวทางการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติหรือ Active Learning จึงได้รับความสนใจมากขึ้นในฐานะเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด ลงมือปฏิบัติจริง แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสะท้อนความคิดของตนเองในกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งบุคคลสำคัญที่จะคอยยกระดับของการศึกษาที่สังคมยอมรับคือ “ครู” หรือ “ผู้สอน” นั่นเอง หากได้ฟันเฟืองสำคัญอย่างผู้สอนจะดำเนินการการสร้างคุณภาพของผู้เรียนให้มีความสามารถในทักษะการคิดสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างแน่นอน นอกจากนี้บทบาทของผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ (ลัดดาวัลย์ สอิ่งทอง, 2564) ผู้สอนต้องจัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน สะท้อนความต้องการพัฒนาผู้เรียน เน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริง โดยการสร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วมการเจรจาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน ส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมรวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตราที่ 6 ระบุว่า การจัดการศึกษานั้นจะต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในยุคปัจจุบันที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ควรต้องปรับเปลี่ยนแนวคิด วิธีการให้ทันตามยุคสมัยปัจจุบัน สนุกสนาน น่าติดตาม ในช่วงของ กิจกรรมการเรียนรู้ เน้นการปฏิบัติให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการกระทำจริง มีส่วนร่วม สร้างปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน พร้อมพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียนสอดคล้องกับเทคนิคการ สอนที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์และการทำงานร่วมกันเป็นทีม อย่างการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคดังกล่าวถูกนำไป ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้หลากหลายวิชาให้กับผู้เรียน แม้ว่าจะเป็นเทคนิคที่มีมานาน แต่ยังคงมีการศึกษาวิจัยอย่าง ต่อเนื่องเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ในบริบทใหม่ๆ เช่น การใช้ร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัล การปรับใช้ในการ เรียนการสอนออนไลน์ และการบูรณาการกับวิธีการสอนอื่นๆ เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดเป็น เทคนิคที่พัฒนาขึ้นโดย Lyman (1987) ซึ่งมีโครงสร้างชัดเจน เริ่มจากผู้เรียนใช้เวลาคิดคนเดียว (Think) จากนั้นจับคู่พูดคุย (Pair) และสุดท้ายแบ่งปันความคิดเห็นกับกลุ่มใหญ่ (Share) เทคนิคนี้เอื้อ ต่อการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์โดยไม่สร้างความรู้สึกลูกถูกตัดสินหรือความกดดัน ในห้องเรียน นอกจากนี้ ยังช่วยส่งเสริม กระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ การประเมินข้อมูล หลายด้าน และการ สื่อสารทางปัญญาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนำเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดมาบูรณาการกับ วิธีการสอนพลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ซึ่งสามารถนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมกิจกรรมหรือ ทักษะทางกีฬา ทักษะการคิด และการทำงานเป็นทีมควบคู่ ไปกับการเรียนรู้ โดยสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Lynott et al. (2022) ที่พบว่า เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมใน ห้องเรียนพลศึกษา ส่งเสริมความสามารถ ในการวิเคราะห์สถานการณ์จริง เช่น การวางแผนกลยุทธ์ กีฬา และการจัดการความขัดแย้งในทีมอย่างมีเหตุผล ขณะทำงานวิจัยของ Lin et al. ชี้ให้เห็นว่า เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด เมื่อนำไปใช้ในบริบทของกิจกรรมกีฬาแบบผสมผสาน สามารถพัฒนา ทักษะ การแก้ปัญหาและความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างชัดเจนโดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนที่มีความแตกต่าง ทางศักยภาพและในประเทศไทย (Lin et al., 2025) และงานวิจัยของ Firmana & Sofyan ที่พบว่า เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ร่วมกับกิจกรรมกีฬาไทยพื้นบ้านสามารถเพิ่มศักยภาพในการคิด วิเคราะห์และการประเมินสถานการณ์ในกลุ่มเยาวชนระดับมัธยมศึกษาได้อย่างเด่นชัด โดยเฉพาะใน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะป้องกันตัว ซึ่งต้องอาศัย ทั้งการตัดสินใจ การวางแผนและการตอบสนอง ต่อสถานการณ์เฉพาะหน้า (Firmana & Sofyan, 2024)

จากปัญหาที่ผู้วิจัยได้ศึกษาพร้อมวิเคราะห์ปัจจัยและที่มา จึงนำไปสู่การออกแบบการจัดการ เรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ที่จะนำมาใช้จัดการเรียนรู้ใน รายวิชาศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว กับผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภายในสถานศึกษา โรงเรียน โพธิสารพิทยากร โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ว่าสามารถส่งเสริม ความสามารถทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียน ได้อย่างไร พร้อมทั้งพัฒนาทักษะการต่อสู้ป้องกัน ตัวในสถานการณ์ขัดแย้งหรือเหตุที่ต้อง เอาตัวรอดโดยเฉพาะในบริบทของการจัดการเรียนรู้รายวิชา พลศึกษา ซึ่งนอกจากจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางกายภาพแล้ว ยังสามารถเป็นเครื่องมือสำคัญใน การป้องกันตนเอง และลดความเสี่ยงจากความรุนแรงในสังคมได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ที่มีผลต่อทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ในวิชาศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนโพธิสารพิทยากร
2. เปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มทักษะอ่อนและกลุ่มทักษะที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share)
3. เปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) หลังเรียนระหว่างกลุ่มทักษะอ่อนและกลุ่มทักษะที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share)

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยรูปแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) แบบมีกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม มีการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง โดยมีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ 1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 12 ห้องเรียน รวมจำนวนผู้เรียน 300 คน 2) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 48 คน ซึ่งคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G* Power เมื่อกำหนดค่า Effect size เท่ากับ 0.5 และได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากผลการทดสอบทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) โดยจำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ 1 เป็นผู้เรียนที่มีทักษะอ่อน จำนวน 27 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 เป็นผู้เรียนที่คละทักษะ จำนวน 21 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) เครื่องมือทดลอง คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) จำนวน 8 แผน จัดการเรียนรู้อีก 1 ครั้ง ต่อ 1 สัปดาห์ คาบเรียนละ 50 นาที รวมทั้งหมด 8 สัปดาห์ ดำเนินการหาคุณภาพโดยประเมินความถูกต้อง (Accuracy) และความเหมาะสม (Propriety) พบว่าทั้ง 8 แผนการเรียน มีค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 4.00 - 5.00 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ อยู่ระหว่าง 0.50-1.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่กำหนด 2) เครื่องมือในการวัดผล คือ แบบทดสอบทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และแบบทดสอบทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ซึ่งดำเนินการหาคุณภาพโดยตรวจสอบค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index : CVI) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พบว่าทั้ง 2 แบบทดสอบ มีค่า S-CVI เท่ากับ 1.00 และทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้เครื่องมือจำนวน 30 คน พบว่าแบบทดสอบทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .35 - .88 ส่วน

แบบทดสอบทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .46 - .73 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่กำหนด

3) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทดสอบทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ก่อนเรียนในกลุ่มทดลอง ทั้ง 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทักษะอ่อน จำนวน 27 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 กลุ่มคละทักษะคละ จำนวน 21 คน จากนั้นดำเนินการทดลองโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	วัดผลก่อนทดลอง	ทดลอง	วัดผลหลังทดลอง
E 1	○ 1	X	○ 2
E 2	○ 1	X	○ 2

จากแบบแผนการทดลอง ดำเนินการจัดการเรียนรู้ 1 คาบเรียน ต่อ 1 สัปดาห์ คาบเรียนละ 50 นาที รวมทั้งหมด 8 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองทั้ง 2 กลุ่มทดลอง

4) การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัธยฐาน(Median)และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Inter Quartile Range) โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านคือค่ามัธยฐาน มากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดผล โดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านคือ มากกว่าหรือเท่ากับ .80 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่น โดยพิจารณาจากค่า Cronbach's Alpha Coefficient โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านคือ มากกว่าหรือเท่ากับ .70 การวิเคราะห์อำนาจจำแนก โดยพิจารณาจากค่า Corrected Item Total Correlation โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านคือ มากกว่าหรือเท่ากับ .70 ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลอง ดำเนินการจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยใช้สถิติ Parried sample t-test และสถิติ One way ANCOVA

ผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่าเมื่อพิจารณาด้านทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ ก่อนเรียนผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่อยู่ในระดับทักษะอ่อน (คะแนน < 2.33) ในขณะที่หลังเรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่พัฒนาเป็นระดับเก่ง (คะแนน 3.66-5.00) และปานกลาง (คะแนน 2.33-3.65) โดยกลุ่มคละทักษะมีสัดส่วนผู้เรียนระดับเก่งสูงกว่ากลุ่มคะแนนทักษะอ่อน และด้านทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ก่อนเรียน ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่อยู่ในระดับทักษะอ่อน (คะแนน < 2.33) ในขณะที่หลังเรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่พัฒนาเป็นระดับเก่ง (คะแนน 3.66-5.00) และระดับปานกลาง (คะแนน 2.33-3.65) โดยกลุ่มคละทักษะมีสัดส่วนผู้เรียนที่มีทักษะระดับเก่งสูงกว่ากลุ่มทักษะอ่อนในบางทักษะ

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) หลังการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด คะแนน

ของทักษะสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 2 กลุ่ม ดังนี้ (1) ด้านทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ เมื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังเรียน พบว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษา สามารถพัฒนาให้ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ ทั้ง 8 องค์ประกอบของผู้เรียนทั้งกลุ่มทักษะอ่อนและกลุ่มคละทักษะ ให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยองค์ประกอบที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์ กลุ่มทักษะอ่อนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 1.15 เป็น 3.15 และกลุ่มคละทักษะมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 1.85 เป็น 4.06 องค์ประกอบที่ 2 การวิเคราะห์เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ กลุ่มทักษะอ่อน มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 1.97 เป็น 3.78 และกลุ่มคละทักษะมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น จาก 2.10 เป็น 4.14 องค์ประกอบที่ 3 การวิเคราะห์แยกแยะองค์ประกอบ กลุ่มทักษะอ่อน มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 1.37 เป็น 3.69 และกลุ่มคละทักษะมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 1.62 เป็น 3.90 องค์ประกอบที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อจัดลำดับความสำคัญ กลุ่มทักษะอ่อน มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 1.33 เป็น 3.96 และกลุ่มคละทักษะมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 1.57 เป็น 4.05 องค์ประกอบที่ 5 การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ กลุ่มทักษะอ่อนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 1.07 เป็น 3.51 และกลุ่มคละทักษะมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น จาก 1.76 เป็น 4.14 องค์ประกอบที่ 6 การวิเคราะห์เพื่อคาดการณ์ผลลัพธ์ กลุ่มทักษะอ่อนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 1.89 เป็น 3.89 และกลุ่มคละทักษะมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น จาก 2.14 เป็น 3.90 องค์ประกอบที่ 7 การวิเคราะห์แก้ปัญหา กลุ่มทักษะอ่อนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 2.00 เป็น 3.56 และกลุ่มคละทักษะมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 2.05 เป็น 3.95 องค์ประกอบที่ 8 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ กลุ่มทักษะอ่อนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น จาก 1.33 เป็น 3.59 และกลุ่มคละทักษะมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 1.86 เป็น 4.38 (2) ด้านทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) เมื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังเรียน พบว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สามารถพัฒนาให้ทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ของผู้เรียนทั้งกลุ่มทักษะอ่อนและกลุ่มคละทักษะสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกทักษะ ดังต่อไปนี้ 1) ทักษะการชกหมัด กลุ่มทักษะอ่อนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 1.74 เป็น 3.65 และกลุ่มคละทักษะมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 2.05 เป็น 3.79 2) ทักษะการใช้เท้า กลุ่มคะแนนทักษะอ่อนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 1.46 เป็น 4.30 และกลุ่มคละทักษะมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 2.02 เป็น 3.86 3) ทักษะการใช้เข่า กลุ่มคะแนนทักษะอ่อนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 1.11 เป็น 4.22 และกลุ่มคละทักษะมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 2.12 เป็น 3.88 4) ทักษะการใช้ศอก กลุ่มคะแนนทักษะอ่อนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 1.13 เป็น 4.90 และกลุ่มคละทักษะมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 1.79 เป็น 4.24

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ (มวยไทย) ระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มคละทักษะ หลังเรียน มีพัฒนาการทั้งสองทักษะสูงกว่ากลุ่มทักษะอ่อนในหลายองค์ประกอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากข้อมูลที่น่าเสนอ พบว่ากลุ่มคละทักษะมีพัฒนาการด้านทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มทักษะอ่อนในหลายองค์ประกอบ แสดงให้เห็นว่าการจัดผู้เรียนแบบคละความสามารถมีแนวโน้มที่จะส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ดังรายละเอียดในตารางที่ 2 และ 3

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ก่อนและหลังเรียน ด้วย paired sample t-test

ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มทักษะอ่อน		กลุ่มคละทักษะ	
	t	P-Value	t	P-Value
1. การวิเคราะห์สถานการณ์	-21.63	<.01*	-9.51	<.01*
2. การวิเคราะห์เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์	-12.50	<.01*	-10.19	<.01*
3. การวิเคราะห์แยกแยะองค์ประกอบ	-15.96	<.01*	-9.92	<.01*
4. การวิเคราะห์เพื่อจัดลำดับความสำคัญ	-13.59	<.01*	-10.10	<.01*
5. การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์	-15.86	<.01*	-9.07	<.01*
6. การวิเคราะห์เพื่อคาดการณ์ผลลัพธ์	-13.25	<.01*	-9.72	<.01*
7. การวิเคราะห์แก้ปัญหา	-14.00	<.01*	-8.00	<.01*
8. การวิเคราะห์เปรียบเทียบ	-13.67	<.01*	-8.97	<.01*
9. ทักษะการชกหมัด	-16.38	<.01*	-8.69	<.01*
10. ทักษะการใช้เท้า	-25.02	<.01*	-8.94	<.01*
11. ทักษะการใช้เข่า	-38.16	<.01*	-11.53	<.01*
12. ทักษะการใช้ศอก	-56.25	<.01*	-11.70	<.01*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง พบว่ากลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม มีทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกทักษะย่อย

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) หลังเรียน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม ด้วย One Way ANCOVA

ตัวแปรที่ศึกษา	ผลการวิเคราะห์ตัวแปรรวม		ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม	
	F	P-Value	F	P-Value
1. การวิเคราะห์สถานการณ์	.10	.76	46.06	<.01*
2. การวิเคราะห์เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์	.84	.36	3.97	.05
3. การวิเคราะห์แยกแยะองค์ประกอบ	.02	.90	.07	.79
4. การวิเคราะห์เพื่อจัดลำดับความสำคัญ	1.82	.18	.44	.51
5. การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์	.01	.92	8.10	.01*
6. การวิเคราะห์เพื่อคาดการณ์ผลลัพธ์	.18	.68	.00	.98
7. การวิเคราะห์แก้ปัญหา	.91	.35	5.04	.03*
8. การวิเคราะห์เปรียบเทียบ	5.40	.02*	32.64	<.01*
9. ทักษะการชกหมัด	1.65	.21	1.12	.29
10. ทักษะการใช้เท้า	.00	.95	6.53	.01*
11. ทักษะการใช้เข่า	4.89	.03*	13.68	<.01*
12. ทักษะการใช้ศอก	.43	.52	29.72	<.01*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง พบว่าหลังเรียน กลุ่มคะแนนทักษะมีทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ดีกว่ากลุ่มทักษะอ่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในทักษะการวิเคราะห์เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ การวิเคราะห์แยกแยะองค์ประกอบ การวิเคราะห์เพื่อจัดลำดับความสำคัญ การวิเคราะห์เพื่อคาดการณ์ผลลัพธ์ ทักษะการชกหมัด ที่พบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีผลการทดสอบหลังเรียนไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และข้อที่ 2 พบว่า ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) หลังการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด คะแนนของทักษะสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งสองกลุ่ม

1.1 ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ ของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มคือ กลุ่มคะแนนทักษะอ่อน และกลุ่มคะแนนทักษะ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีการพัฒนาระดับคะแนนทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์จากระดับอ่อน เป็นระดับปานกลาง และระดับเก่ง ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดสามารถส่งเสริมพัฒนาการในเรื่อง ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ในองค์ประกอบทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์ องค์ประกอบที่ 2 การวิเคราะห์เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ องค์ประกอบที่ 3 การวิเคราะห์แยกแยะองค์ประกอบ 4 การวิเคราะห์เพื่อจัดลำดับความสำคัญ องค์ประกอบที่ 5 การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ องค์ประกอบที่ 6 การวิเคราะห์เพื่อคาดการณ์ผลลัพธ์ องค์ประกอบที่ 7 การวิเคราะห์แก้ปัญหา และองค์ประกอบที่ 8 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มคะแนนทักษะอ่อนและกลุ่มคะแนนทักษะจากก่อนทดลองกลุ่มคะแนนทักษะอ่อนจะมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับอ่อน หลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยในแต่ละองค์ประกอบสูงขึ้นอย่างชัดเจน อยู่ในระดับปานกลางและระดับเก่ง

การเชื่อมโยงปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ สืบเนื่องมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบโดยให้ผู้เรียนได้รู้จักใช้เหตุผล ช่วยให้วินิจฉัยข้อเท็จจริง เข้าใจ ในเรื่องที่ซับซ้อน สามารถแก้ไขปัญหาได้จากสถานการณ์ที่ถูกสร้างหรือกำหนดจากผู้สอน ช่วยในการประเมิน และตัดสินใจได้อย่างสมเหตุสมผล นอกจากนี้ ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ยังเป็นพื้นฐานการคิดในมิติด้านอื่นโดยกระบวนการนี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีการคิดอย่างลึกซึ้งผ่านการตั้งคำถาม การหารือกับเพื่อน และการสรุปความคิดเห็นร่วมกันในชั้นเรียน ซึ่งช่วยให้เกิดการคิดแบบมีระบบและเชื่อมโยงความรู้เดิมกับสถานการณ์ใหม่ได้ดียิ่งขึ้น จากการศึกษา งานวิจัยจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีการพิจารณาเชิงลึก และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sari ซึ่งผลของงานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ในการอ่านของผู้เรียนผ่านการอภิปรายและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Sari et al., 2018) อีกทั้งการศึกษาของ Hamdan ในกลุ่มผู้เรียนในประเทศจอร์แดนยังชี้ข้อมูลสำคัญว่าผู้เรียนที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์เพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดเชิงวิเคราะห์ในระดับคะแนนที่สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เช่นกัน (Hamdan, 2017) นอกจากนี้การศึกษาของ Lanlod พบว่า การใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อ พัฒนาการในเรื่อง ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์โดยเฉพาะเมื่อมีการแบ่งปันแนวคิด การสร้างแผนการ เรียนรู้ร่วมกัน ปรึกษา หาแนวทางร่วมกันจากการคิดด้วยตนเองก่อนโดยไม่ปรึกษาผู้อื่น ถัดมาได้ แลกเปลี่ยนในส่วนคำตอบหรือข้อมูล que ผู้เรียนสามารถสังเคราะห์ได้จากคำถามของผู้สอน ในส่วน ขั้นตอนการแลกเปลี่ยนความคิดจะได้คำตอบหรือวิธีการใหม่ที่ดีมากและเหมาะสมมากขึ้น สุดท้าย แลกเปลี่ยนหน้าชั้นเรียนกับผู้สอนและผู้เรียน โดยออกมาหน้าชั้นเรียนอธิบายคำตอบหรือแนวคิดของ คู่ตนเอง หลังจากนั้นเพื่อนร่วมชั้นเรียน รวมทั้งผู้สอนจะร่วมกันแสดงความคิดเห็นโดยการอภิปราย (Lanlod, 2022) จึงสามารถสรุปได้ว่าเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด เป็นเทคนิคการสอนที่ทรง ประสิทธิภาพในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ ระดับอุดมศึกษาในหลายมิติ

ข้อค้นพบที่สำคัญของเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) มีบทบาทสำคัญ ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มทักษะอ่อน โดยเฉพาะในแง่ของการเสริมสร้างความมั่นใจ การกล้าแสดงออก และการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เทคนิคนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่อาจไม่ มั่นใจในตนเองได้มีพื้นที่ในการคิด การอภิปรายร่วมกับเพื่อนในคู่สนทนาแบบไม่กดดัน ซึ่งช่วยลด ความกลัวความล้มเหลวและเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ ผลการวิจัย พบว่าผู้เรียนกลุ่มทักษะอ่อนที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอนร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด มีการพัฒนา ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ (มวยไทย) หลังทดลองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 สะท้อนว่าแม้ผู้เรียนจะมีพื้นฐานทักษะในระดับอ่อนแต่ก็สามารถพัฒนาได้อย่างมี ประสิทธิภาพผ่านการเรียนรู้แบบร่วมมือ นอกจากนี้ เทคนิคการสอนนี้ยังส่งผลทางจิตวิทยาในด้าน บวก เช่น เสริมสร้างแรงจูงใจภายใน ความเชื่อมั่นในศักยภาพตนเองและลดความวิตกกังวลในการ เรียนรู้ โดยเฉพาะการศึกษางานวิจัยของ Aeni ข้อค้นพบคือ ผู้เรียนรู้สึกสนุก มีกำลังใจในการเรียน ภาษาอังกฤษ และรู้สึกมีคุณค่าในการแสดงความคิดเห็นของตนเองผ่านการพูดคุยแบบเพื่อนคู่คิด (Aeni, 2020) เช่นเดียวกับการศึกษางานวิจัยของ Emad & Rashad ที่พบว่าเทคนิคนี้ส่งเสริมแรงจูงใจและ ความกระตือรือร้นของนักศึกษาหญิงในรายวิชาพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Emad & Rashad, 2021) จึงกล่าวได้ว่าเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดไม่เพียงพัฒนาทักษะเชิงวิชาการ แต่ ยังมีอิทธิพลเชิงจิตวิทยาที่ช่วยเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนกลุ่มทักษะ อ่อนได้อย่างดีขึ้น เป็นการทดสอบสมมติฐานการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

1.2 ทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มคือ กลุ่มคะแนนทักษะ อ่อนและกลุ่มคะแนนทักษะ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีการพัฒนาระดับคะแนนความสามารถทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) จากก่อนทดลองใน คะแนนระดับอ่อน หลังการทดลองเป็นคะแนนระดับปานกลางและระดับเก่ง ผลดังกล่าวแสดงให้เห็น ว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดสามารถส่งเสริม พัฒนาการในเรื่อง ทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ในแบบทดสอบทักษะทั้ง 4 ชุดทักษะ ได้แก่ ทักษะการชกหมัด ทักษะการใช้เท้า ทักษะการใช้เข่า และทักษะการใช้ศอก ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ย เพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มคะแนนทักษะอ่อนและกลุ่มคะแนนทักษะ

การเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอนร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ต่อทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ได้ยืนยันสมมติฐานข้อที่ 1 อย่างชัดเจน โดยพบว่าผู้เรียนทั้งกลุ่มทักษะอ่อนและกลุ่มคละทักษะมีคะแนนทักษะ การต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งครอบคลุมทั้งทักษะการชกหมัดตรง ทักษะการใช้เท้า ทักษะการใช้เข่า และทักษะการใช้ศอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาผู้เรียนกลุ่มทักษะอ่อนสามารถพัฒนาในทุกทักษะได้ดี และพัฒนาอย่างชัดเจนที่สุดคือ ทักษะการใช้เข่าหลังตรง และผู้เรียนในกลุ่มคละทักษะ มีพัฒนาการที่ดีในทุกทักษะ โดยเฉพาะทักษะการชกหมัดหน้าตรง ทักษะการใช้ศอกหน้าจัด และทักษะการใช้เข่า แสดงให้เห็นว่าเทคนิคการสอนเพื่อนคู่คิดที่นำมาเสริมกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ ร่วมมือกับเพื่อน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นก่อนนำไปสู่การปฏิบัติทักษะจริง ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสทบทวนความรู้ พัฒนาความเข้าใจ และกล้าลงมือทำมากขึ้น ผลการวิจัยยังยืนยันว่าผู้เรียนในกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาการด้านทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ที่สูงขึ้นหลังการทดลองสะท้อนถึงประสิทธิผลของการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้บูรณาการระหว่างการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอนกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) อย่างเป็นระบบ โดยกระบวนการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอนซึ่งประกอบด้วยขั้นการเตรียมการ ขั้นอธิบายและสาธิต ขั้นการฝึกปฏิบัติ ขั้นการนำไปใช้ และขั้นสรุปและการประเมินผล 5 ขั้นตอนดังกล่าวสะท้อน การสอนพลศึกษาที่มีการวางรากฐานที่มั่นคงให้แก่การเรียนรู้เชิงปฏิบัติโดยเฉพาะในเชิงของทักษะการปฏิบัติ ในขณะที่เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดช่วยกระตุ้นกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ การแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้เรียนอย่างมีส่วนร่วม การช่วยเหลือกัน การเห็นใจกันและการไม่กดดันกัน เช่น ในขั้นการฝึกปฏิบัติ ผู้เรียนได้ร่วมวิเคราะห์วิธีการชกหมัดหรือท่าทางการป้องกันที่ถูกต้องกับคู่ของตนก่อนลงมือฝึกจริง ซึ่งการมีผู้ช่วยคิด การให้ข้อเสนอแนะทำให้เกิดความมั่นใจ ช่วยสร้างพัฒนาทางความคิดอย่างต่อเนื่อง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นก่อนการปฏิบัติจริงยังส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ไม่เพียงจำท่าทาง แต่เข้าใจเหตุผลเชิงกลไกของการเคลื่อนไหว สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง Effect of TPS strategy in teaching basketball defensive skills in female students of Physical Education and Sports Sciences ที่นำเทคนิคดังกล่าวมาใช้ในงานวิจัยของ Emad & Rashad ซึ่งการศึกษาผลของกลยุทธ์เพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) พบว่า ทักษะการป้องกันหรือตั้งรับในกีฬาบาสเกตบอลในนักศึกษาหญิง ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการด้านทักษะป้องกันและการเคลื่อนไหวที่ดีขึ้น รวมทั้งมีแรงจูงใจสูงขึ้นในการเรียนรู้ (Emad & Rashad, 2021) จึงกล่าวได้ว่าการบูรณาการนี้ส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทั้งทางร่างกายและการคิดอย่างสมดุล สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นทักษะชีวิต ความร่วมมือ และการเอาตัวรอดในสถานการณ์จริง สะท้อนว่าเทคนิคนี้ไม่ได้ส่งเสริมแค่ทักษะการคิดเพียงเท่านั้น แต่ยังสามารถพัฒนาทักษะการปฏิบัติในเรื่องศิลปะการป้องกันตัวได้อย่างแท้จริงในกลุ่มผู้เรียนทุกระดับ

2. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ (มวยไทย) ระหว่างกลุ่ม กลุ่มคละทักษะ หลังเรียนมีพัฒนาการทั้งสองทักษะสูงกว่ากลุ่มทักษะอ่อนในหลายองค์ประกอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การวิจัยใน

ครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอนร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ที่มีต่อผู้เรียนกลุ่มที่มีระดับทักษะต่างกัน โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทักษะอ่อนกับกลุ่มคละทักษะในวิชาศิลปะป้องกันตัว (มวยไทย) ทั้งในมิติของทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ซึ่งผลการศึกษาชี้ชัดว่า สมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าไม่แตกต่างกันนั้นไม่เป็นจริง เนื่องจากพบ ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหลายองค์ประกอบ คือ ด้านทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนกลุ่มคละทักษะมีผลคะแนนในทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ในองค์ประกอบที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์ องค์ประกอบที่ 5 การวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ องค์ประกอบที่ 7 การวิเคราะห์แก้ปัญหา และองค์ประกอบที่ 8 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ สูงกว่ากลุ่มทักษะอ่อนอย่างชัดเจน ทั้งนี้งานวิจัยของวรกมล วงศธรบุญรัตน์ สนับสนุนข้อค้นพบนี้ โดยระบุว่าผู้เรียนที่มีทักษะพื้นฐานแตกต่างกันย่อมตอบสนองต่อเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดที่แตกต่างกัน โดยบริบทของกลุ่มการเรียนรู้มีผลต่อการพัฒนาของทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (วรกมล วงศธรบุญรัตน์, 2565) ในส่วนของทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) เช่น ทักษะการใช้เท้า ทักษะการถีบ และทักษะการใช้ศอก พบว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลของทักษะการถีบหลังตรง ทักษะการใช้เท้าหน้าตรง ทักษะการใช้เท้าหลังตรง รวมถึงทักษะการใช้ศอกหน้าจัด และทักษะการใช้ศอกหน้าจัดหลังจัด มีค่า F-test สูงถึง 22.040 และ 21.347 ตามลำดับ ซึ่งกลุ่มคละทักษะอาจมีข้อได้เปรียบในการเรียนรู้ผ่านการสังเกตและการได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่มีทักษะที่ดีกว่า ซึ่งกลุ่มนี้ได้รับประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับเพื่อนร่วมกลุ่มที่มีความสามารถสูงกว่าอย่างเห็นได้ชัด ข้อค้นพบนี้ได้รับการยืนยันงานวิจัยของ Lynott et al. ที่ระบุว่าเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด เป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถทางกายภาพ โดยเฉพาะในวิชาพลศึกษา (Lynott et al., 2022) ผลลัพธ์การศึกษาครั้งนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ในทักษะการเคลื่อนไหวของ Schmidt & Lee ที่อธิบายว่า ผู้เรียนที่มีพื้นฐานความสามารถแตกต่างกัน จะมีอัตราการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวที่แตกต่างกันเช่นกัน โดยเฉพาะในทักษะที่มีความซับซ้อนต้องใช้การประสานงานของกล้ามเนื้อหลายส่วน (Schmidt & Lee, 2011)

อย่างไรก็ดี ข้อมูลจากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 อาจสะท้อนให้เห็นว่า การจัดกลุ่มแบบคละความสามารถรวมกับการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด มีความเหมาะสมมากกว่าการจัดกลุ่มแบบเฉพาะผู้ที่มีทักษะอ่อน เนื่องจากสามารถลดช่องว่างทางศักยภาพ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Lin et al. ที่เสนอว่าการเรียนรู้ในรายวิชาพลศึกษาควรส่งเสริมให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนที่หลากหลายเพื่อเพิ่มพูนทักษะการคิดเชิงกลยุทธ์ (Lin et al., 2025) และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในสถานการณ์จริงได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Firmana & Sofyan ที่พบว่า การสอดแทรกกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านร่วมกับกระบวนการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ส่งเสริมการคิดเชิงวิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสได้สะท้อนความคิด การแลกเปลี่ยน และร่วมวางแผนกับเพื่อน ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาทักษะระดับสูงของสมอง ทั้งนี้แสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะสำคัญของเทคนิคเพื่อนคู่คิด ในการสนับสนุนการเรียนรู้แบบกลุ่มที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Firmana & Sofyan, 2024)

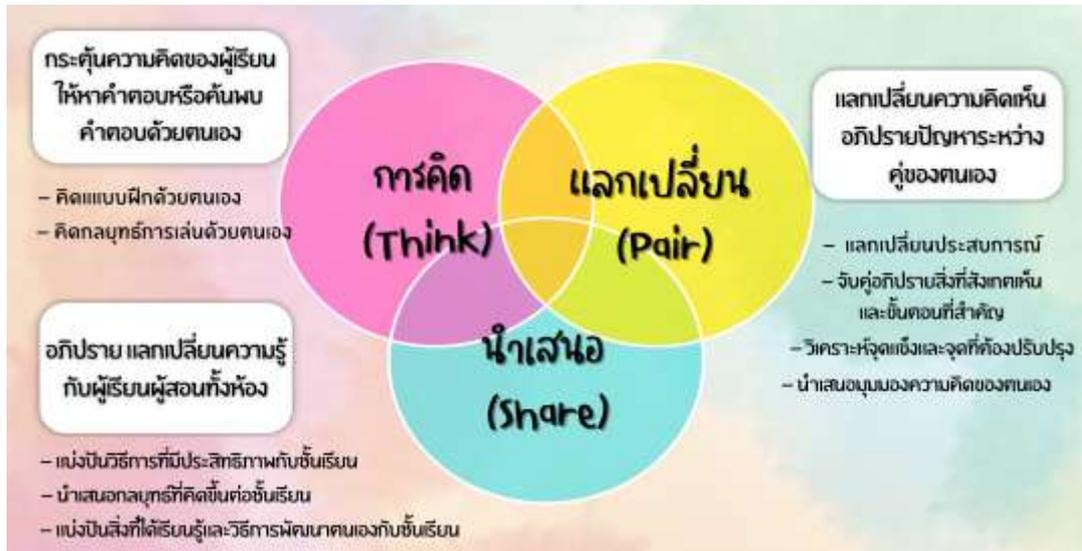
ความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองที่พบในการศึกษาค้นคว้านี้ สามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดของ Vygotsky เกี่ยวกับเรื่อง Zone of Proximal Development ที่เสนอว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของตน (Vygotsky, 1978) ในบริบทของการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันอาจได้รับประโยชน์จากการมีปฏิสัมพันธ์ และการช่วยเหลือจากเพื่อนในระดับที่ไม่เท่ากัน นอกจากนี้ ในเชิงจิตวิทยาการเรียนรู้ เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดยังช่วยเสริมสร้างความรู้สึก ร่วมกัน ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้สึกปลอดภัยทางอารมณ์ในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ ส่งเสริมให้เกิด ภาวะโฟกัส หรือ Flow State ในกระบวนการเรียนรู้ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Opstoel et al. เสนอว่ากระบวนการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ ส่งเสริมความร่วมมือ ไม่เพียงแต่เพิ่ม ทักษะทางกาย แต่ยังมีระดับทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ และสร้างความเข้าใจในเนื้อหาวิชาศิลปะการ ต่อสู้ป้องกันตัว ได้อย่างลึกซึ้ง (Opstoel et al., 2020) อีกประการหนึ่งยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการ พัฒนาทักษะทางสังคมและจิตวิทยาการเรียนรู้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่ม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ การ สื่อสาร และความร่วมมือในหมู่ผู้เรียน ประเด็นสำคัญที่สนับสนุนประสิทธิภาพของเทคนิคการสอนดัง กล่าวคือ การส่งเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Participation) ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม ทดลองสามารถมีส่วนร่วมในการแสดงออกและการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน แม้จะมีความแตกต่างในด้าน พื้นฐานทางทักษะการคิด และทักษะการปฏิบัติ โดยเฉพาะในชั้นเรียนที่มีผู้เรียนหลากหลายระดับ ความสามารถ เช่น กลุ่มผู้เรียนที่มีทักษะอ่อนร่วมกับกลุ่มที่มีทักษะเก่ง เทคนิคนี้จะช่วยลดภาวะ ผู้เรียนเจียบเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนสามารถฝึกการคิด วิเคราะห์ และเสนอความคิดเห็นได้โดย ผู้เรียนไม่รู้สึกรู้สึกกดดันหรือกดดัน

กล่าวโดยสรุป ผลการศึกษาในครั้งนี้ชี้ชัดว่า แม้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะใช้รูปแบบ เดียวกัน แต่ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกลับแตกต่างกันตามระดับทักษะเริ่มต้นของผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนที่ใช้การ จัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอนร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ควรคำนึงถึงระดับ ทักษะของผู้เรียนในการจัดกลุ่มเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งในด้านทักษะการคิดและทักษะการ ปฏิบัติ โดยเฉพาะในวิชาศิลปะการต่อสู้ที่ต้องอาศัยทั้งความเข้าใจเชิงทฤษฎีและความชำนาญในเชิง ปฏิบัติ

องค์ความรู้ใหม่

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สามารถ พัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ทั้ง 8 องค์ประกอบ และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ทั้ง 4 ทักษะ โดยกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มมีคะแนนหลังทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ข้อค้นพบที่สำคัญของการบูรณาการระหว่างการสอนพลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน กับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด 3 หัวข้อหลัก คือ การคิด แลกเปลี่ยน และการนำเสนอจะช่วยให้ เสริมในส่วนขั้นตอนการสอนพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อค้นพบจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะ ด้านความคิด นำเสนอมุมมองความคิดของตนเอง การได้เห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนที่ระดับ ทักษะแตกต่างกัน ผลลัพธ์ที่ได้จะเห็นความหลากหลายทางความคิด มุมมองที่แต่ละคนเข้าใจและรับรู้

ถึงโจทย์ปัญหา สถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนด ในกลุ่มทักษะอ่อน ผลที่ศึกษาจะบ่งชี้ว่า ช่วยสร้างแง่ของการเสริมสร้างความมั่นใจ การกล้าแสดงออก และการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เทคนิคนี้จึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่อาจไม่มั่นใจในตนเองได้มีพื้นที่ในการคิด การอภิปรายร่วมกับเพื่อนในคู่สนทนา แบบไม่กดดัน ซึ่งช่วยลดความกลัวความล้มเหลวและเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การบูรณาการระหว่างการสอนผลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน กับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด 3 หัวข้อหลัก

บทสรุป

การจัดการการเรียนรู้ผลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สามารถพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นอย่างมาก ทั้งทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ 8 องค์ประกอบ ทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) 12 ทักษะย่อย โดยผู้เรียนในกลุ่มทักษะอ่อนและกลุ่มละทักษะ มีพัฒนาการสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญและหากเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มจะพบว่า กลุ่มทักษะละกันจะมีคะแนนทักษะสูงกว่าในหลายองค์ประกอบ แต่ข้อค้นพบที่ได้จากกลุ่มทักษะอ่อนจากเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดคือ เทคนิคดังกล่าวส่งผลทางจิตวิทยาในด้านบวก เช่น เสริมสร้างแรงจูงใจภายใน เพิ่มเติมควรมีการติดตามผลการศึกษาในระยะยาวเพื่อประเมินความยั่งยืนของผลลัพธ์ พร้อมการขยายผลไปสู่กลุ่มอื่นหรือในบริบทรายวิชาอื่นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ผลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ไปประยุกต์ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษาในทักษะกีฬาที่มีลักษณะการฝึกแบบมีช่วงพักเช่น กีฬาแบดมินตัน กีฬาบาสเกตบอล กีฬาเทควันโด

2. ควรส่งเสริมการจัดกลุ่มผู้เรียนแบบคละความสามารถในกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียนที่มีทักษะแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรติดตามผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดในทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์กับทักษะกีฬาอื่น

2. ควรมีการติดตามผลในระยะยาวเพื่อดูความคงทนของทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย)

3. ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่อาจส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (มวยไทย) เช่น เพศ อายุ หรือพื้นฐานทางวัฒนธรรม

4. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอนร่วมกับเทคนิคการสอนแบบในรูปแบบอื่นเพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมที่สุดในการพัฒนาทักษะของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- ลัดดาวัลย์ สัจจทอง. (2564). แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วรกมล วงศธรบุญรัตน์. (2565). ผลการพัฒนาแนวทางปฏิบัติที่ดีในการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการอาร์แอลพีซีเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. *วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์*, 6(1): 25-42.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2567, 22 พฤศจิกายน). *จัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก ประจำปี 2567*. <https://www.thaihealth.or.th>
- Aeni, Y. K. (2020). The Use of Think Pair Share technique in teaching speaking. *Professional Journal of English Education*, 3(5): 570-576.
- Emad, K. T., & Rashad, T. (2021). Effect of TPS strategy in teaching basketball defensive skills in female students of Physical Education and Sports Sciences. *Journal of Sport Sciences*, 4(11): 1-11.
- Firmana, I., & Sofyan, D. (2024). Enhancing Critical Thinking Skills through the Integration of Traditional Sports in Physical Education Teaching. *Indonesian Journal of Sport Management*, 4(1): 186-195.
- Hamdan, R. K. (2017). The Effect of (Think Pair Share) Strategy on the Achievement of Third Grade Student in Sciences in the Educational District of Irbid. *Journal of Education and Practice*, 8(9): 88-95.

- Lanlod, Y. (2022). A Study of Online Learning Management's Achievement by Using Think-Pair-Share Method in the 21 st Century Skills for Life and Career Subject for Physical Education Students. *Lawarath Social E-journal*, 5(1): 127-142.
- Lin, et al. (2024). Developing students' creative problem-solving strategies in the context of blended sports education. *British Journal of Education Teachnology*, 56(1): 190-207.
- Lyman, F. (2007, 20 January). *Think-Pair-Share: An expanding teaching technique: MAA-CIE Cooperative News*.
<https://serc.carleton.edu/introgeo/interactive/tpshare.html>
- Lynott, et al. (2022). Fostering students' physical literacy through academic conversations: Using Think-Pair-Share as a teaching strategy in physical education. *A Journal for Physical and Sport Educators*. 35(3): 11-17.
- Opstoel, et al. (2020). Personal and Social Development in Physical Education and Sports. A Review Study. *Sage Journal*, 3(4): 797-813.
- Sari, D. F., et al. (2018). The Use of Think Pair Share Technique to Improve Students Critical Thinking in Reading Skill. *Proceedings of the International Conference on the Roles of Parents in Shaping Children's Characters* (pp. 334-351). Banda Aceh: Anjong Mon Mata Banda Aceh Indonesia.
- Schmidt, R. A., & Lee, T. D. (2019). *Motor control and learning: A behavioral Emphasis: Volume 5: Human Kinetics*. Champaign: Human Kinetics.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Cambridge: Harvard University Press.

